

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Urto/4/2023
Identifikačné číslo spisu: 4023200027
Dátum vydania rozhodnutia: 11.10.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:4023200027.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Emila Klemaníča a JUDr. Patrika Příbelského, PhD. vo veci uznania cudzozemského rozhodnutia, týkajúceho sa odsúdeného G. G., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 11. októbra 2023 v Bratislave, odvolanie podané G. G. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5Ntc/5/2023, zo 4. mája 2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného G. G. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom, sp. zn. 5Ntc/5/2023, zo 4. mája 2023 rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Okresného súdu v Novém Jičíně, sp. zn. 3T/87/2017, z 27. júla 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostravě, sp. zn. 6To/303/2017, z 21. septembra 2017 a uznesenia Okresného súdu v Ostravě, sp. zn. 0PP/281/2019, z 19. júla 2019 a uznesenia Okresného súdu v Ostravě, sp. zn. 0PP/281/2019, z 8. apríla 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostravě, sp. zn. 1To/91/2022, z 3. októbra 2022, ktorým bol G. G. uznaný za vinného zo

spáchania prečinu neoprávneného zadovážania, falšovania a pozmeňovania platobného prostriedku podľa § 234 odst. 1 Trestného zákonníku Českej republiky a prečinu krádeže podľa § 205 odst. 1 písm. a), písm. d), ods. 2 Trestného zákonníku Českej republiky a odsúdený na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona krajský súd rozhodol, že odsúdený G. G. bude vo výkone trestu pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „V prvom rade krajský súd preskúmal, či sú splnené podmienky v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, pričom zistil že odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, má na území Slovenskej republiky obvyklý pobyt, čo vyplýva z lustrácie v Registri obyvateľov SR. Krajský súd ďalej zistil, že skutky uvedené v rozsudku Okresného súdu v Novém Jičíně z 27. júla 2017, č. k. 3T/87/2017-119, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostravě z 21. septembra 2017 nie sú označené justičným orgánom štátu pôvodu

priradením k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v § 4 odseku 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí. V tomto prípade je preto potrebné skúmať či skutok, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, t. j. skúmanie obojstrannej trestnosti. V štáte pôvodu sú skutky odsúdeného právne posúdené ako prečin neoprávneného zadovážania, falšovania a pozmeňovania platobného prostriedku podľa § 234 odst. 1 Trestného zákonníku Českej republiky a prečin krádeže podľa § 205 odst. 1 písm. a), d), odst. 2 Trestného zákonníku Českej republiky. Tunajší súd po ich preskúmaní konštatuje, že tieto skutky možno v Slovenskej republike právne posúdiť ako prečin krádeže podľa § 212 písm. a), d), ods. 2 Trestného zákona a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona. Bola teda splnená aj zákonná podmienka obojstrannej trestnosti, keďže skutky odsúdeného, za ktoré bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu v Novém Jičíně z 27. júla 2017, č. k. 3T/87/2017, spojení s uznesením Krajského súdu v Ostravě z 21. septembra 2017, sú trestnými činmi aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a po oboznámení sa predovšetkým s predloženými rozhodnutiami ako aj ďalšími predloženými listinami, najmä predloženým osvedčením, krajský súd aj s poukazom na ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, resp. § 16 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by ho oprávňovali odmietnuť vydanie rozhodnutia o uznaní".

Vo vzťahu k zaradeniu odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody krajský súd rozhodol, že menovaný bude podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej uviedol, že: „V rámci tohto výroku týkajúceho sa zaradenia odsúdeného do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, tunajší krajský súd rešpektoval kritéria uvedené v § 17 zák. č. 549/2011 Z. z., podľa ktorých nesmie prevzatý výrok o treste zhoršiť postavenie odsúdeného a má v čo najväčšej miere zodpovedať pôvodne uloženej trestnej sankcii. Podľa rozsudku Okresného súdu v Novém Jičíně z 27. júla 2017, č. k. 3T/87/2017-119, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostravě z 21. septembra 2017, č. k. 6To/303/2017-145, sa odsúdený na výkon trestu odňatia slobody zaradil do väznice s ostrahou. Porovnaním právnej úpravy Trestného zákona Slovenskej republiky a Českej republiky je možné urobiť záver, že aktuálne podmienky výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike zodpovedajú stupňu stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Podľa uvedeného sa do väznice s ostrahou zaradí páchateľ, ktorému bol uložený trest za úmyselný trestný čin a nie sú splnené podmienky pre zaradenie do väznice s dozorom, resp. so zvýšenou ostrahou, alebo ktorý bol odsúdený za prečin spáchaný z nebanlivosti a nebol zaradený do väznice s dohľadom alebo dozorom. Z uvedeného vyplýva, že pre zaradenie na výkon trestu do väznice s ostrahou v prípade spáchania úmyselného trestného činu sa vyžaduje, aby išlo o páchateľa, ktorému je buď ukladaný trest vo výmere prevyšujúcej tri roky, alebo ide o páchateľa, ktorý už bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin. Keďže do väznice s ostrahou možno zaradiť aj páchateľa, ktorému bol uložený trest vo výške presahujúcej 3 roky, hoci doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, čo by zodpovedalo zaradeniu do minimálneho stupňa stráženia a rovnako páchateľa, ktorému bol uložený trest odňatia slobody neprevyšujúci 3 roky, avšak tento už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, čo by zodpovedalo strednému stupňu stráženia, je možné konštatovať, že podmienkam väznice s ostrahou v najväčšej miere zodpovedá práve úprava podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Preto krajský súd odsúdeného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia".

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie odsúdený G. G., a to proti výroku o treste.

V odvolaní uviedol: „Podľa môjho názoru napadnutý rozsudok je nezákonný, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky na uznanie výkonu cudzieho rozhodnutia, krajský súd rozsudkom, sp. zn. 5Ntc/4/2023, zo 4. mája 2023 odmietol uznanie a výkon iných rozsudkov českých súdov, pričom táto moja vec súvisí s vecou, v ktorej krajský súd odmietol uznanie a výkon cudzích rozsudkov, uznesenie Okresného súdu v Ostrave, č. k. 0PP/281/2019-99, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostrave, č. k. 1To/91/2022-159, sa vzťahuje na uložený trest v trvaní 24 mesiacov, ako aj na uložený trest v trvaní 15 mesiacov, teda ak krajský súd rozsudkom, sp. zn. 5Ntc/4/2023, zo 4. mája 2023 odmietol uznanie a výkon iných rozsudkov českých súdov (o nariadení zvyšku trestu bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu v Ostrave, č. k. 0PP/281/2019-99, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostrave, č. k. 1To/91/2022-159, nemôže rozhodovať o výkone trestu v trvaní 15 mesiacov, v ktorej veci o

nariadení zvyšku trestu bolo taktiež rozhodnuté uznesením Okresného súdu v Ostrave, č. k. OPP/281/2019-99, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostrave, č. k. 1To/91/2022-159. Vzhľadom k tomu, že krajský súd rozsudkom, sp. zn. 5Ntc/4/2023, zo 4. mája 2023 odmietol uznanie a výkon uznesenia Okresného súdu v Ostrave, č. k. OPP/281/2019-9,9 v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostrave, č. k. 1To/91/2022-15,9 a rozsudkom pod sp. zn. 5Ntc/5/2023, rozhodol o uznaní a výkone uznesenia Okresného súdu v Ostrave, č. k. OPP/281/2019-99, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostrave, č. k. 1To/91/2022-159, napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a nezákonný, navrhujem, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok, eventuálne zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol o neuznaní cudzieho rozhodnutia".

K odvolaniu odsúdeného sa prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava nevyjadril.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného G. G. nie je dôvodné.

V súvislosti s výrokom o treste v rozsudku Krajského súdu v Trnave je potrebné zdôrazniť, že zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii je lex specialis ku konaniu podľa Trestného poriadku. Explicitne to vyplýva z § 29 zákona č. 549/2011 Z. z., ktorý znie: „Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok".

Zákon č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, v ustanovení § 17 ods. 2 stanovuje nasledovné: „Ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Trestnú sankciu spojenú s odňatím slobody nemožno nahradiť peňažným trestom".

Ustanovenie § 17 ods. 3 stanovuje nasledovné: „Ak sa rozhodnutím o trestnej sankcii uložila trestná sankcia v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky".

Z vyššie uvedeného vyplýva, že zákon č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, síce berie do úvahy prípady, pri ktorých dochádza k uloženiu sankcie, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, alebo jej trvanie (dĺžka) nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, avšak nezohľadňuje prípady, kedy dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky - inými slovami - zákon č. 549/2011 Z. z. rieši len situáciu, keď trest uložený v štáte pôvodu nie je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky, ale nerieši situáciu, ak uložený trest v štáte pôvodu je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

V takom prípade, keďže nemožno postupovať podľa zák. č. 549/2011 Z. z. (tento zákon to nerieši), je nevyhnutné s ohľadom na § 29 zák. č. 549/2011 Z. z. rozhodnúť podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý znie: „Ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho

premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka".

Toto ustanovenie je osobitnou, zjednodušenou formou exequaturu. Súd rozhoduje, že sa bude pokračovať vo výkone trestu „uloženého cudzím rozhodnutím" (teda v takej dĺžke a v takom druhu, ako ho uložil cudzí súd) a bez jeho premeny podľa odseku 1, teda bez premeny na trest, ktorý by uložil slovenský súd, keby sám konal v trestnej veci. To však neznamená, že pri postupe podľa § 517 ods. 2 nedochádza k „premene trestu". Súd preberá cudziu sankciu do svojho vlastného uznávacieho rozsudku, a teda „premieňa trest" uložený v cudzom rozhodnutí na „svoj" trest tým, že ho prevezme do slovenského rozhodnutia. Pri danom postupe sa od súdu nevyžaduje, aby vykonal hĺbkovú analýzu cudzieho rozhodnutia. Ak usúdi, že dĺžka a druh trestu odňatia slobody sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda zodpovedajú trestným sadzbám za konkrétny trestný čin a spôsobu výkonu trestu (napr. kategória ústavu pre výkon trestu) tak, ako ich predvída slovenský právny poriadok, jednoducho sankciu udelenú cudzím justičným orgánom „prevezme" do výroku svojho uznávacieho rozsudku a rozhodne, že sa vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny na trest, ktorý by uložil podľa slovenského právneho poriadku, keby sám konal vo veci.

Na základe uvedeného je potrebné vyvodiť záver, že ak bol dotknutej osobe uložený uznávaným cudzím rozhodnutím trest zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky (zákon č. 549/2011 Z. z. takúto situáciu nerieši), súd Slovenskej republiky je povinný (§ 29 zákona č. 549/2011 Z. z.) rozhodnúť o uznaní cudzozemského rozhodnutia aj tak, že sa vo výkone trestu bude pokračovať bez jeho premeny v zmysle § 517 ods. 2 Trestného poriadku. Pokiaľ súd nerozhodne podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, nastáva situácia, že uznaným rozhodnutím by odsúdený mal vykonať celý trest v pôvodnej dĺžke na území Slovenskej republiky tak, ako mu bol uložený v štáte pôvodu, hoci by už časť takto uloženého trestu mal vykonanú v štáte pôvodu (nejde o tento prípad, ide ale o principiálnu povinnosť uložiť trest správne a v súlade so všetkými ustanoveniami týkajúcimi sa výroku o treste).

Ustanovenie § 29 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorým sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, znie: „Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok".

Z povahy veci vyplýva, že ide najmä o tie ustanovenia Trestného poriadku, ktoré obsahovo vo všeobecnosti upravujú konanie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, a teda konanie podľa prvého dielu tretej hlavy piatej časti Trestného poriadku - uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia - § 515 - § 521 Trestného poriadku a samozrejme i ustanovenia o rozsudku (§ 163 a nasl. Trestného poriadku a pod.). Označené konanie je konaním *lex specialis* ku konaniu podľa šiestej hlavy tretej časti Trestného poriadku - odvolanie a konanie o ňom, ktoré ako podporné subsidiárne dopĺňa konanie špeciálne.

Krajský súd s ohľadom na vyššie uvedené správne vyhodnotil, že výmera a druh trestu odňatia slobody uloženého súdmi v Českej republike sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Za takejto situácie bol postup krajského súdu podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku opodstatnený, zákonný a správny.

Pokiaľ odsúdený poukázal na to, že súd odmietol uznanie a výkon iných rozsudkov českých súdov, pričom uvedená trestná vec súvisí s vecou, v ktorej krajský súd odmietol uznanie a výkon cudzích rozsudkov, nakoľko uznesenie Okresného súdu v Ostrave, č. k. 0PP/281/2019-99, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostrave, č. k. 1To/91/2022-159, sa vzťahuje na uložený trest vo výmere 24 mesiacov ako aj na uložený trest vo výmere 15 mesiacov, teda ak krajský súd rozsudkom, sp. zn. 5Ntc/4/2023, zo 4. mája 2023 odmietol uznanie a výkon iných rozsudkov českých súdov, nemôže rozhodovať o výkone trestu vo výmere 15 mesiacov, v ktorej veci o nariadení zvyšku trestu bolo taktiež rozhodnuté uznesením Okresného súdu v Ostrave, č. k. 0PP/281/2019-99, v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostrave, č. k. 1To/91/2022-159.

Najvyšší súd Slovenskej republiky si v súvislosti s vyššie uvedeným vyžiadal spis Krajského súdu v

Trnave, sp. zn. 5Ntc/4/2023, a po jeho preštudovaní dospel k záveru, že odvolaním namietaná skutočnosť sa nezakladá na pravde. Zo spisového materiálu je zjavné, že odsúdený G. G. bol Okresným súdom v Ostravě, sp. zn. 0PP/281/2019, z 19. júla 2019 podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody uloženým rozsudkom Okresného súdu v Novém Jičíně, sp. zn. 3T/87/2017, z 27. júla 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostravě, sp. zn. 6To/303/2017, z 21. septembra 2017 a uznesenia Okresného súdu v Novém Jičíně, sp. zn. 3T/7/2017, z 31. marca 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostravě, sp. zn. 3To/296/2017, z 26. októbra 2017 a bola mu podľa § 89 odst. 1 Trestního řádu České republiky určená skúšobná doba vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Následne uznesením Okresného súdu v Ostravě, sp. zn. 0PP/281/2019, z 8. apríla 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostravě, sp. zn. 1To/91/2022, z 3. októbra 2022 bolo rozhodnuté, že odsúdený podľa § 322 odst. 1 Trestního řádu České republiky a § 91 odst. 1 Trestního zákonníka České republiky vykoná zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Novém Jičíně, sp. zn. 3T/87/2017, z 27. júla 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostravě, sp. zn. 6To/303/2017, z 21. septembra 2017 (na krajskom súde vedená vec pod sp. zn. 5Ntc/5/2023) a rozsudkom Okresného súdu v Novém Jičíně, sp. zn. 3T/7/2017, z 31. marca 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Ostravě, sp. zn. 3To/296/2017, z 26. októbra 2017 (na krajskom súde vedená vec pod sp. zn. 5Ntc/5/2023).

Zo spisového materiálu je ďalej zistené, že krajský súd požiadal Okresný súd v Novém Jičíně o doplňujúce informácie, resp. o oznámenie, akú časť trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému G. G. uložený rozsudkom Okresného súdu v Novém Jičíně, sp. zn. 3T/87/2017, z 27. júla 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Ostravě, sp. zn. 6To/303/2017, z 21. septembra 2017 vo výmere 15 mesiacov, odsúdený do podmienenčného prepustenia uznesením Okresného súdu v Ostravě, sp. zn. 0PP/281/2019, z 19. júla 2019 už vykonal, teda koľko je zvyšok trestu, ktorý si má, po uznaní vyššie uvedených rozhodnutí, na území Slovenskej republiky vykonať a zároveň požiadal o zaslanie uznesenia Okresného súdu v Ostravě, sp. zn. 0PP/281/2019, z 8. apríla, ktoré nebolo spolu s osvedčením a ostatnými rozhodnutiami krajskému súdu do konania zaslané (uvedená vec je na krajskom súde vedená pod sp. zn. 5Ntc/5/2023).

Z oznámenia Okresného súdu v Novém Jičíně, z 9. marca 2023 (č. l. 48 súdneho spisu) je zjavné, že odsúdený nastúpil výkon trestu odňatia slobody iba vo veci Okresného súdu v Novém Jičíně, sp. zn. 3T/7/2017, a to sám na základe výzvy súdu 27. novembra 2017 [trestná vec vedená na krajskom súde pod sp. zn. 5Ntc/4/2023, kde krajský súd odmietol uznanie a výkon vyššie uvedeného rozsudku, nakoľko týmto rozsudkom uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov odsúdený vykonal 600 dní, teda na území Slovenskej republiky by mal vykonávať zostávajúcich 130 dní, a preto s poukazom na § 16 ods. 1 písm. i) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutia bol daný dôvod na odmietnutie uznania výkonu, nakoľko dĺžka trestnej sankcie, ktorá sa mala na území Slovenskej republiky vykonať, bola kratšia ako 6 mesiacov]. Trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov vykonával až do podmienenčného prepustenia 19. júla 2019.

Nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody už nenastúpil - vid' súčasný výkon trestu odňatia slobody na Slovensku a žiadosť o možnosť dovykonať zvyšný trest uložený vo veciach Okresného súdu v Novém Jičíně na Slovensku. Z 15 mesačného nepodmienenčného trestu odňatia slobody uloženého vo veci Okresného súdu v Novém Jičíně, sp. zn. 3T/87/2017 (vec vedená na krajskom súde pod sp. zn. 5Ntc/5/2023), voči ktorej podal odsúdený G. G. odvolanie, menovaný doposiaľ nevykonal nič.

Na podklade spisových materiálov (5Ntc/4/2023 a 5Ntc/5/2023) je možné konštatovať, že sa jedná o dve rozdielne trestné veci, a preto krajský súd v odvolaní napadnutom rozsudku rozhodol správne a zákonne.

So zreteľom na vyššie uvedené preto rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.